

Survival of the fittest

Höstens "ligan"- debatt om Ryssland och dess framtid har varit spännande och bjudit på allt mellan paralleller med den svenska IT revolutionen till frågan om varför ryssarna ännu inte har orkat göra upp med de sjuttio åren av kommunistiskt välde. Tekokaren har ibland nästan kokat över i vårt ryska "kök" när frågan om moral och etik kommit upp: Skulle våra "protestantiska dygder" vara ett rättesnöre att mäta rysk livsstil med? Och är detta "moral"? Kan bara hålla med en otyglad tedrickare om att ryssarnas förmåga till att visa medkänsla, solidaritet och omtanke i den "lilla" världen ofta visar prov på att vara vida bättre utvecklad än den svenska. Därmed inte sagt att detta skulle leda till en bättre samhällsordning i den "stora" världen.

Den store ryske samhällsomdanaren, Peter I, ägnas sedan början av hösten en utställning tillsammans med sin tio år yngre läromästare i praktisk krigskonst, Karl XII, på Livrustkammaren i Stockholm. Vad som skulle ha sagts i ligans kök om Peter den stores reformer, om ligan varit samtida med dessa vill säga, om metoderna för att uppnå resultat, för att inte tala om Peters extensiva dryckesvanor och leverne, kan man bara drömma om. De petrinska reformerna byggde nämligen på "den typiska protestantiska modellen för tillvaron". Denna modell "speglade en pragmatisk värld av konkurrens och personlig framgång .." (allt enligt utställningskatalogen), i motsatts till ortodoxin och det traditionella ortodoxa ryska sättet att leva.

"Väsentligt var att Peter inte tillägnade sig de värden som fanns i den traditionella rysk kulturen." Det gjorde han inte eftersom han tillbringade sin barndom utanför Kreml i byn Preobrazjenskoje, där hans mamma vistades i en slags frivillig förvisning med sina barn efter att alla hennes släktingar mördats under streletsupproret 1682 och Peter den stores (halv)storasyster Sofia fick den reella makten. Det ni kära ligamedlemmar! Skulle vi ha haft en debatt med inslag av den gammaltroende legend som förtäljer att Peter egentligen inte var tsarens son (kanske en självutnämnd "falske Peter" ?) utan en pojke från Tyska förstaden som bytts ut mot tsaritsans nyfödda dotter?

Peter dog 53 år gammal (en ansenlig ålder vid denna tid) 1725 efter att ha ådragit sig lunginflammation efter att ha deltagit i en sjöräddning vid Ladogakanalen och

fört iland skeppsbrutna soldater. Protestantisk pragmatism? Det rörde sig dock om soldater, eller kan det tillskrivas hans medkänsla, solidaritet och omtanke? Den levnadsglada Katarina I tog över i ett par år tillsammans med Mensjikov, sin forne älskare och Peters vän. Efter att hon avlidit av hjärtbesvär ärvdes tronen av Peter den stores sonson, (via sonen Aleksej i första giftet), Pjotr Aleksejevitj, som alltså blev Peter II. Han var bara 12 år och avled bara tre år därefter.

Överhuvudtaget kan man konstatera att dödligheten och särskilt barnadödligheten var enormt hög vid denna tid. Endast de starkaste överlevde sina barnsjukdomar och uppnådde vuxen ålder. Av Peter och Katarinas åtta gemensamma barn överlevde bara två sina föräldrar, Anna och Elisabeth. Övriga avled i späd ålder, t ex de yngsta barnen Peter (d. 1719) och Natalja (d. i mässling samma år som fadern) blev fyra respektive sju år. Anna gifte sig Hollstein-Gottorp, och det är hennes son Karl Peter Ulrich, som sedermera ärvde den ryska tronen som Peter III. Via honom kommer Katarina den storas (Peter III:s änka) släktskap med Gustaf III. Elisabeth är det enda av Peters alla barn som blev regent, som Elisabeth I, 1741-1761.

Hur blir det efter Jeltsin? Kommer reformerna överleva sina barnsjukdomar? Ska ryssarna satsa på att inte bevara traditionella ryska värden eller är det just det de ska satsa på? Vad är den bästa överlevnadstrategin? Och vad är det traditionellt ryska idag?

Nästa Bulletin planeras komma ut i mars. Skicka in manus före 1 mars!!

Susanne Oxenstierna

E-post: susanne.oxenstierna@adm.su.se

Tel. 08 16 28 74; Fax: 08 674 72 08; 15 91 04

Postadress: Nationalekonomiska institutionen

Stokholms universitet

106 91 Stockholm

Högre organisationsgrad - lösningen för Ryssland?

Per Månsson, Göteborgs universitet, Erik Berglöf, Östekonomiska institutet, och Stefan Gullgren, UD/EC inledde i december en diskussion om den ekonomiska och politiska utvecklingen i Ryssland på ett seminarium arrangerat av Sällskapet. Diskussionen var livlig och inspirerade den väl insatta åhörarskaran till en rad egna inlägg. Alla de frågor som väcktes runt de ekonomisk-politiska huvudfrågor som debattörerna identifierat som viktiga fick inte utrymme i debatten. I denna notis kommer jag att utveckla några av dem, samtidigt som jag också kort kommenterar

ett par av inläggen.

Sociologen Per Månson tog ett djärvt grepp och attackerade den grundläggande reformstrategi som har utmejslats under en lång period i ett stort antal länder som befunnit sig i allvarlig ekonomisk kris. Han hävdade att Ryssland är annorlunda och att denna erfarenhet därför saknar relevans för hur Rysslands ekonomiska problem ska kunna lösas. Han preciserade emellertid inte i vilket avseende Ryssland var annorlunda och i jämförelse med vad, men hävdade att det landet behöver inte är låg inflation utan snarare att det trycks mer pengar. Per pläderade med andra ord för att den för landet förödande ekonomiska politik som bedrevs under större delen av perioden 1992-1994 skulle återupptas, även om han uttryckte det som att det måste bli ett stopp för den radikala ekonomiska reformpolitik som Ryssland sades ha drivit sedan 1992.

Nomenklaturprivatisering

Per stödde sig på industrialisten Arkadij Volskij. Enligt Per har denne genomgående haft rätt i sin kritik mot de ekonomiska reformer som ett relativt litet antal reformekonomer med en svag politisk ställning velat genomföra sedan 1992. För att något avhjälpa Pers brist på konkretion kan det nämnas att Volskij bland annat förespråkade att ett hundratal alternativa privatiseringsstrategier skulle utarbetas och utvärderas i mindre skala innan en generell strategi valdes. Motivet som Volskij angav var att den absolut bästa strategin skulle kunna väljas. Det var emellertid lätt att inse att det verkliga motivet var att den nomenklaturprivatisering som Volskij och andra industripampar var mitt uppe i under 1992, när förslaget framfördes, skulle kunna fortgå ostört och inte hotas av den massprivatisering som stod för dörren. Det är också värt att notera att Arkadij Volskij hade en mycket stark ställning fram till parlamentsvalet i december 1993. Efter att hans parti endast fått en procent av rösterna i valet stod det klart att de ryska väljarna var kapabla att genomskåda den politik som Volskij förespråkade. Dessvärre hade han redan uppnått mer än han kunde ha drömt om i form av massiva omfördelningar från den ryska allmänheten till ett fåtal industripampar.

Chefen för Östekonomiska institutet, Erik Berglöf, redogjorde för forskning om orsakerna till framför allt sydostasiatiska länders ekonomiska kris. Slutsatsen var att det inte var makroekonomiska faktorer som exempelvis budgetunderskottets storlek som avgjorde vilka länder som drabbades värst av den ekonomiska krisen. I stället var det graden av skydd för investerares rättigheter som var den viktigaste faktorn. I länder där det redan fanns ett relativt välutvecklat skydd för egendomsrättigheter fick krisen ett betydligt mindre dramatiskt förlopp än i länder som Indonesien och Malaysia där investerare åtnjuter ett ytterst begränsat skydd. En fråga som då omedelbart inställer sig är vilka faktorer det är som är avgörande

för hur starkt skydd egendomsrättigheterna ges i ett land. Avgörande torde vara hur utbredda de politiska fri- och rättigheterna är och hur välutvecklade politiska partier, organisationer och massmedia är.

Erik använde den nyss nämnda analysen, som för övrigt presenterades av Simon Johnson på ett välbesökt seminarium anordnat av Östekonomiska institutet i november, för att argumentera för att utvecklingen i Ryssland hade kunnat förutses. Ett viktigt men är dock att denna analys inte var tillgänglig i början av 1998. Simon Johnson själv berättade om hur gruvligt han och ett par bankirer hade misstagit sig under inledningen av krisen i Indonesien. Efter ett inledande mindre fall i växelkursen diskuterade de om kursen skulle stärkas eller försvagas ytterligare. Deras felaktiga slutsats kostade bankirerna jobbet.

Kommer det gå i Ryssland som i Bulgarien?

Erik Berglöf redovisade också Simon Johnsons bedömning av Rysslands framtidsutsikter. Bland annat framkom det att Johnson et al. bedömde sannolikheten för att ett radikalt ekonomiskt reformprogram skulle kunna genomföras under överskådlig tid till enbart fem procent. Ett sådant reformprogram har Bulgarien nyligen genomfört som svar på en allvarlig ekonomisk kris som i mycket påminner om den kris som Ryssland nu genomgår. Men i vilken utsträckning skiljde sig de ekonomisk-politiska förhållandena i Ryssland och Bulgarien åt vid tiden för krisen? För att få detta belyst ställde då undertecknad den kanske något försåtliga frågan hur stor sannolikhet Erik Berglöf själv bedömde att det var att Bulgarien skulle välja att genomföra det radikala ekonomiska reformprogram som landet faktiskt valde att genomföra. Var det kanske också enbart 5-10 procents sannolikhet att en sådan strategi skulle väljas? Erik gled emellertid rutinerat undan frågan med sitt svar att anledningen till att Bulgarien valde reformvägen är att det fanns personer som var beredda att genomföra en radikal ekonomisk reformpolitik. Med det kunde åhörarna knappast låta sig nöja eftersom det finns väl så många reformpolitiker i Ryssland som det någonsin har funnits i Bulgarien, även efter mordet på Galina Starovojtova.

Den centrala frågeställningen kvarstår: vad är det som är avgörande för om ryska politiker ska komma att bedriva en ekonomisk reformpolitik som kan få landet på fötter? Enligt min egen forskning är en avgörande faktor, vid sidan av de nyss nämnda politiska faktorerna, i vilken utsträckning intressegrupperna kan samarbeta med varandra för att överföra resurser från oorganiserade grupper. Ju mer de måste ägna sina krafter åt att bekämpa varandra desto mindre kommer de att motsätta sig ekonomiska och politiska reformer som stärker egendomsrättigheter och förhindrar politiker och byråkrater att utverka förmåner för dem som betalar bäst. Förklaringen till det står att finna i den kaotiska situation som uppkommer när

olika grupper kämpar med varandra om fördelningen av resurser i länder med en relativt utvecklad demokratisk kultur.

En annan viktig faktor är graden av organisering. Med andra ord, vad krävs för att den ryska allmänheten ska organisera sig politiskt? Vilka förutsättningar finns det för att något liknande Solidaritet ska växa fram i Ryssland? Denna fråga fick Per Månson. Enligt denne stod sociologin som vetenskap svarslös: alla faktorer som kan få människor att organisera sig finns representerade i dagens Ryssland. Anledningen till att människor trots detta inte organiserar sig hävdade Per var att det tar så stor kraft att överleva från dag till dag. Detta höll Erik Berglöf med om. Detta låter rimligt, men håller det för en närmare granskning?

Organisering som överlevnadsstrategi

För att människor ska välja att ägna kraft åt att organisera sig för att kunna påverka politiken mer aktivt måste deras förväntade avkastning på marginalen av sådana aktiviteter vara högre än deras förväntade marginella avkastning av att ägna sig åt produktion. Men varför är då organisationsgraden så låg i Ryssland? En viktig faktor kan vara att det ryska folket under en lång tid av förtryck ñ som förhindrade organisering och därför skapade politisk stabilitet ñ och mycket knappa ekonomiska omständigheter har tvingats att utveckla överlevnadsstrategier där privata jordlotter och välutvecklade kontaktnät är centrala ingredienser. Dessa överlevnadsstrategier, som givits ett betydligt större utrymme efter kommunismens fall, är nu så pass effektiva att den förväntade marginella avkastningen av produktion av allt att döma är högre än av organisering. Om denna analys är riktig måste människors möjligheter att klara av sitt dagliga liv försämrats, och inte förbättras, för att de ska välja att organisera sig i någon högre utsträckning, allt annat lika.

Detta resonemang stämmer väl med statsvetaren Jakub Swiecickis tidigare framförda slutsats, dvs att det först måste bli sämre innan det kan bli bättre i Ryssland. Kanske är det också därför som den nuvarande ryska regeringen hittills har gjort vad den har kunnat för att förhindra en ny hyperinflation och en åtföljande ekonomisk kollaps. Den låga inflationen var trots allt ett av relativt få entydigt positiva resultat som den ryska reformpolitiken inneburit. Nu förefaller regeringen vilja undvika en alltför hög inflation eftersom det skulle kunna leda till kraftiga protester då den relativa förväntade avkastningen av organisering ökar i takt med att människors ekonomiska situation slås sönder.

Det finns också andra möjligheter att Ryssland ska kunna gå mot en ljusare framtid. En sådan är att kostnaderna för organisering minskar. Detta kan uppnås genom exempelvis olika former av internationellt utbyte på olika nivåer, men även

den nya informationsteknologin kan komma att spela en avgörande roll. Oavsett vad som händer kommer vi om ett par år kunna säga att vi borde ha kunnat förutse utvecklingen i Ryssland, åtminstone om vi utnyttjar erfarenheter från demokratiseringsprocesser i bland annat Central- och Östeuropa för att utveckla hållbara teorier för politikskiften och organisering.

Anders Bornefalk

E-post: anders.bornefalk@hhs.se

Gränslöst i Kiev vid Lucia-tid

Svensk Lucia-tid med snön tung över gator och träd. Jag for till Kiev på konferens över helgen. Konferensen handlade om Boundaries without Barriers: The Role of Subregional Relations in the Eurasian Space. Inlägg och diskussion på konferensen avspeglade de nya samarbetsmönster vilka nu tar form på det sovjetiska territoriet framförallt i Centralasien, Kaukasus samt kring Ukraina och Moldavien.

Organisationen "Oberoende Staters Samväld" dödförklaras av de flesta bedömare. Istället växer nya organisationer och sammanslutningar fram i alla riktningar. I Centralasien finns den Centralasiatiska Unionen bestående av Kazakstan, Uzbekistan, Kirgizistan och Tadzjikistan (Turkmenistan är observatör). För drygt ett år sedan bildades GUAM av Georgien, Ukraina, Azerbajjan och Moldavien. Därtill kommer samarbete på lokalplanet tvärs över gränser. Här kan nämnas samarbete mellan oblasts över den rysk-kazakiska gränsen eller sk euroregioner mellan Ukraina, Moldavien och Rumänien. Barentsrådet och Östersjöstaternas Råd är vid det här laget väl etablerade organisationer. Nya dragningar av oljeledningar från Kaspiska havet liksom det stora TRASECA projektet (transportled från Europa över Kaukasus till Centralasien) kommer att få utomordentligt stor betydelse i detta sammanhang.

Ukrainas roll verkar växa i denna nya situation. Landet må befinna sig i ekonomisk kris men dess diplomatiska aktivitet har ökat. Ukraina är aktiv i flera subregionala sammanslutningar och spelar en större roll i konfliktlösning i närområdet. Det är idag en viktig och erkänd aktör för att finna en lösning på konflikten rörande Transdnistr-regionen ställning i Moldavien.

Ibland kastade konferensdeltagarna blickar på snön som sakta föll utanför fönstren. Längre bort låg huvudgatan Kresjtjatic julskyltad och pyntad. Efter lunch på söndagen var det dags att åka till flygplatsen. Vid mellanlandningen i Wien plockade jag fram en svensk rapport jag haft med mig att läsa på planet "Konflikter och samarbete: Ukrainas relationer med Ryssland under 1990-talet". Sen stoppade

jag ner den igen. Jag visste att den var bra men vid det laget kunde jag inte hålla tillbaka tröttheten. På grund av att snön fortsatte att lägga sig i ett allt tyngre täcke över hela Europa anlände jag först mitt i natten till Stockholm många timmar försenad.

Lena Jonson

lenajonson@ui.se

Tel. 08-23 40 60; 644 26 04

Presentation av institut och projekt

Amnesty i Uzbekistan

Amnestygrupp 338 i Sverige har fått en svår uppgift. Den ska långsiktigt arbeta på att påverka opinionen för mänskliga rättigheter i Uzbekistan. Den sedvanliga metoden att skriva till myndigheter fungerar inte längre. I stället måste man arbeta indirekt. Gruppen som rapporterar till Amnestys internationella sekretariat håller nu på att bygga ett nätverk som omsider ska nå in i Uzbekistan. Syftet är att öppna informationsvägar som kan göra sedvanligt Amnestyarbete möjligt. Bland gruppmedlemmarna finns bland annat journalister och miljöingenjörer, en dataexpert och bl a en jurist (internationell rätt). Medlemmarna har kunskaper på akademisk nivå i t ex socialantropologi, geografi, miljöskydd idÈhistoria och filosofi. Tyvärr saknas kunskaper i ryska och uzbekiska, varför språklig hjälp kan behöva hämtas utifrån. Franska, tyska och engelska bereder däremot inga särskilda svårigheter. I gruppen finns kvalificerad erfarenhet av Amnestyarbete med Sovjetunionen under 1970-talet företrädd. Grupp 338 är mycket intresserad av kontakter som gagnar syftet: att få fram information om brott mot människorätten i konkreta fall och att nå fruktbara kontakter med sympatiserande personer inne i Uzbekistan. Gruppens kontaktman är Siwe Raadik.

Siwe Raadik

E-post: siwe.raadik@lector.kth.se

Tel. 08-668 65 06

Bokanmälningar

Eugene Rivelis

Svensk-rysk uppslagsordbok. Juridik, förvaltning, ekonomi.

Stockholm, Interword, 1998.

470 sid.

Boken innehåller ca 4 000 artiklar med begreppsförklaringar inom skilda grenar av svensk rätt, offentlig förvaltning (som oftast helt rätt, enligt min mening, översätts

till ryska som "gosudarstvennoe") och ekonomi.

För oss på Radio Sweden, som dagligen arbetar med all slags svensk terminologi, är boken verkligen ett mycket efterlängtat tillskott i en talrik flora av speciella ordböcker som under de senaste åren givits ut. Framst på den ryska bokmarknaden, men även på den svenska.

För tvåspråkiga användare är det av särskilt vikt att här hittar man inte bara rena översättningar utan det som är många gånger viktigare: begreppsförklaringar, hänvisningar till andra uppslagsord/nyckelord. En uppmärksam läsare snart kan inse att boken med all rätt förtjänar att kallas för Uppslagsbok. Genom kedjehänvisningar och parallell-läsning kan man snabbt få överblick över ett helt ämne. Det gäller inte bara svensk realia utan i vissa fall även skillnaderna mellan, t ex. svenska och ryska rättssystemen.

Författaren har lyckats förena akademiskt strikta definitioner vid översättningar av juridiska och ekonomiska termer med en praktisk inriktning. Boken är lätt att arbeta med och hitta i.

Kort och koncist skrivna ämnesartiklar hjälper en att välja just det för tillfälle lämpligaste alternativet. På det sättet slipper man "diktaturen" av de sk "vedertagna" ord/begrepp ur föråldrade ordböcker. Vilken lättnad att äntligen få se mångfald, utbud, synonymer, adekvata förslag! Inga felstavningar (åtminstone vid en ganska snabb "diagonal" genomgång) eller feltryck, inga irriterande avstavningar vare sig på ryska eller på svenska.

Boken kan varmt rekommenderas till alla som sysslar med tolk- och översättningsarbete mellan ryska och svenska. Den kommer förhoppningsvis att minska antalet felaktiga hemsnickrade "uppfinningar" för gängse termer vid översättningar om svensk förvaltning, samhällsskick, institutioner, och rättsväsende.

Förutom imponerande kunskaper och gediget arbete som Eugene Rivelis har lagt ner på den aktuella boken, tilltalar, mig personligen, även den ovan nämnda "mjuka sättet" att lägga fram sina alternativa tolkningar just som förslag, ett urval att välja bland och inte som den enda rätta och slutgiltiga varianten.

Tack för boken som jag har saknat så många gånger!

Irina Makridova

E-post: irina.makridova@rs.sr.se

IT-nytt

Då och då får jag e-brev från medlemmar som vill anmäla att de bytt e-postadress. Ett par gånger har jag också fått inlägg som avsändaren vill att jag ska skicka ut till Ligan. Det är dock bättre att du själv skickar din meddelanden direkt till Ligan. Det är också bättre om du själv registrerar din nya adress hos Ligans automat. Ett skäl är att jag faktiskt då och då är bortrest och då kan ditt ärende bli försenat i en vecka eller mer. Ett annat skäl är att om du anmäler adressändringar via Ligans automat kan automaten verifiera den adress som du använder. Ungefär varannan av de adresser som medlemmarna uppger sig ha visar sig inte stämma. Det är så lätt att göra ett litet skrivfel när man ska tala om vilken e-postadress man har. Men om du går via automaten slipper jag oftast att forska efter den rätta adressen. Hur gör man då? (Om du har glömt bort hur man gör kan du alltid titta på Sällskapets webb under rubriken Medlemsinfo.)

1. Om du vill skicka ett meddelande till Ligan som du vill att alla ska läsa sänder du det som ett vanligt e-brev till ligan@swm.pp.se. Försök sätta en tydlig rubrik så att alla enkelt får en uppfattning vad det handlar om. Det är att rekommendera att rubriken inleds med något av följande alternativ:

PROBLEM: (om du har en fråga som du vill ställa till alla deltagare - var snäll och skriv din egen e-postadress i slutet av meddelandet)

SAMMANFATTNING: (alla som vill svara på ett problem skriver direkt till den som ställt frågan. Den personen gör sedan en sammanställning av svaren under den här rubriken.)

INFO: något som du tror att alla har glädje av att få reda på, exempelvis ett seminarium

LISTAN: om du vill diskutera procedurer kring denna lista

DISK: om du vill inleda eller kommentera en pågående diskussion i något ämne.

2. Om du vill anmäla att du byter e-postadress sänder du ett e-brev direkt till automaten som har adressen majordomo@swm.pp.se Skriv ingenting i brevformulärets rubrikfält. Nere i meddelandefältet skriver du

UNSUBSCRIBE LIGAN din gamla e-postadress

SUBSCRIBE LIGAN din nya e-postadress

(exempelvis UNSUBSCRIBE LIGAN RULLE.RYSSBERG@RYSSHULT.SE
SUBSCRIBE LIGAN RULLE.RYSSBERG@NYBODA.SE

Du får då inom någon eller några dagar ett meddelande som säger att du är ansluten till listan via din nya adress.

Torgny Hinnemo

E-post: webmaster@sallskapet.org

Kalendariet

29/1 19.30 NORRKÖPING Oleg Lundström Moscow Big Band (Se mera under 30/1). Plats: Gamla konserthuset i Norrköping.

30/1 kl 14.00 Vägen till det ryska: Tvåspråkighet, tänkande och identitet. Medverkande: Markku Peura, Veli Tuomela och Lena Huss. Arrangörer: Sonja Kovalevskyskolan, Vera Sagers stiftelse, Frikyrkliga studieförbundet i Stockholms län. Plats: Författarnas hus, Drottninggatan 88 B, Stockholm.

30/1 14.00 Invigning av "Bröderna Stenberg ñ ryska revolutionens affischnamn". Filmaffischer från 20-talets Moskva. Plats: Galleri 5, Kulturhuset i Stockholm.

30/1 15.00 Tedans och konsert med Oleg Lundström Moscow Big Band. Svenskättlingen Oleg Lundström leder enligt Guinness Rekordbok världens äldsta jazzorkester som nu på nytt drar fulla hus i Moskva. Sedan 30-talet har han spelat i bl.a. Harbin och Shanghai och sedan 50-talet i Ryssland. På repertoaren står allt från Glenn Miller och Duke Ellington till Lundströms egna kompositioner. Det här är den 82-årige Lundströms första besök i Sverige. Plats: Kulturhuset i Stockholm. Biljetter · 90 kr (studerande och pensionärer 70 kr) i Kulturhusets biljettkassa, tel. 08/506 20 200. (Biljetterna gäller även som inträde till utställningen om Bröderna Stenberg (se ovan).

31/1 18.00 LIDKÖPING Oleg Lundström Moscow Big Band (Se mera under 30/1). Plats: Lidköping.

31/1 kl 17.00 Visning av filmen Humle (del 3-4) i regi av Viktor Tregubovitj (1991). Filmcafé på storvideo hos Stockholms ryska kultursällskap. Lokal: Stora Nygatan 38 i Gamla stan, Stockholm. Inträde 20 kr, medlemmar 15 kr, medlemmar som är pensionärer gratis.

1/2 19.30 JÖNKÖPING Oleg Lundström Moscow Big Band (Se mera under 30/1). Plats: Konserthuset i Jönköping.

13/3 kl 14.00 Vägen till det ryska: Grannlandet Ryssland. Medverkande: Ebba Sävborg. Arrangörer: Sonja Kovalevskyskolan, Vera Sagers stiftelse, Frikyrkliga studieförbundet i Stockholms län. Plats: Författarnas hus, Drottninggatan 88 B, Stockholm.

17/4 kl 14.00 Vägen till det ryska: Sonja Kovalevsky och matematikens värld.
Medverkande: Boris Shapiro m.fl. Arrangörer: Sonja Kovalevskyskolan, Vera Sagers stiftelse, Frikyrkliga studieförbundet i Stockholms län. Plats: Författarnas hus, Drottninggatan 88 B, Stockholm.

2000 29 juli - 3 augusti ICCEES World Congress äger rum i Tammerfors. Det är dags att komma med förslag till paneler och föredragshållare! ICCEES World Congress Secretariat - Finnish Institute for Russian and East European Studies (FIREES), Annankatu 44, FIN-00100 Helsinki, Finland, kan ge ytterligare upplysningar. tel. 358-9-2285 44 34; fax 58-9-2285 44 31; iccees@rusin.fi ICEES newsletter web site: <http://www.cerc.unimelb.edu.au/icc/iccees.htm>

Fick du ingen Bulletin?

De medlemmar som inte fick Bulletin Nr 3/98 per post kan höra av sig till mig!
Posten har returnerat ett tiotal försändelser pga att adresslapparna fallit av.

Redaktören